

Tonttuvaari

Sävellys: Tapani Arvola

Sanat: Tapani Arvola

Tonttuvaari

Hän, tonttuvaari, varpaillaan käy seinäviertä pitkin,
Käy aitat, tallit, tarkastaapa lastenkammaritkin.
Hän saunallekin poikkeaa, vaivihkaa sisään kurkkaa;
Ei tutkimatta jätä hän talon ainuttakaan nurkkaa

Hän seisahtaa ja kuuntelee ja liikkuu kaiken yötä.
Hän hiipii, valvoo, vartioi ja tekee vaiti työtä.
Hän turhan valon sammuttaa ja moittii puoliääneen,
Ja hiljaa oven lukitsee, jonka huomaa auki jääneen.

Ja jouluyönä mielissään hän istuu pöydän ääreen
Ja katsoo, nuuhkii, maistelee, on kaikki siinä mieleen.
Hän hiipii pois heti nähdessään taas uuden päivän koiton
Ja nukku vasta kuullessaan kirkon joulukellonsoiton.

Tonttuvaari

Tapani Arvola

Tapani Arvola

p 1. Hän, tont - tu - vaa - ri var - pail - laan käy sei - nä - vier - tä.
 2. Hän sei - sah - taa ja kuun - te - lee ja liik - kuu kai - ken.
 3. Ja jou - lu - yö - nä mie - lis - sään hän is - tuu pöy - dän.

una corda
ppp
tre corde

7 *poco cresc.*

pit - kin, käy ai - tat, tal - lit, tar - kas - taa pa las - ten - kam - mia rit - kin. Hän
 yö - tä. Hän hii - pii, val - voo, var - ti - oi ja te - kee vaj - ti työ - tä. Hän
 vie - reen ja kat - soo, nuuh - kii mais - te - lee, on kaik - ki sii - nä mie - leen. Hän

poco cresc.

12 *poco dim.*

sau - nal - le - kin poik - ke - aa, vai - vih - kaa si - sään kurk - kaa, ei tut - ki - mat - ta
 tur - han va - lon sam - mut - taa ja moit - tii puo - li - ää - neen, ja hil - jaa o - ven
 hii - pii pois he - ti näh - des - sään taas uu - den päi - vän koi - ton ja nuk - kuu vas - ta

poco dim.

17

1. jä - tä hän ta - lon ai - nut - ta - kaan nurk - kaa.
 lu - kit - see, jon - ka huo - maa au - ki jää - neen.
 kuul - les - saan kir - kon jou - lu - kel - lon.
 2. koi - ton.

ppp